

[Eva Møller]

»Regeringen finder det ... også betydningsfuldt, at medlemskabet vil give danske virksomheder mulighed for at deltage i leverancer til projekter finansieret af bankens midler.«

Jeg tvivler som sagt på denne betydning, selv om disse leverancer efter udvidelsen af medlemskredsen vil blive forbeholdt bankens medlemslande. Min tvivl begrundes af, at vore værste konkurrenter på det internationale marked: Vesttyskland, Sverige, Frankrig, Storbritannien, USA, også er medlemmer og endda med en betydelig større kapital. Når vi traditionelt kun får en meget lille brøkdel af den bistand, vi yder gennem internationale organisationer, tilbage i form af ordrer til danske virksomheder, tillader jeg mig at betvivle, at vort medlemskab vil få nogen som helst betydning både internationalt og for dansk erhvervsliv.

Da omkostningerne ved medlemskabet er indeholdt i finansloven, vil vi ikke modsætte os ratifikationen, men som allerede nævnt er der forhold, vi vil børe i under udvalgsarbejdet.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Fremskridtspartiet mener ikke, det er rimeligt og rigtigt, at Danmark på nuværende tidspunkt påtager sig at tegne aktier på 335 mill. kr. – det står der i den skriftlige fremsættelse, men det er vist omkring 370 mill. kr. med dagens kurser – i Den afrikanske Udviklingsbank, og vi fraråder, at regeringen ratificerer den overenskomst, som de 33 afrikanske lande underskrev i Khartoum den 4. august 1963. Danmarks erhvervsliv lider under alvorlige investeringsproblemer, som ikke mindst skyldes et offentligt overforbrug, og det vil selvsagt være en yderligere belastning, hvis vores økonomi skal tappes for 370 mill. kr. ved indbetalinger eller garantier, fordi regeringen ønsker at være aktionær i Den afrikanske Udviklingsbank.

Vi mener også, at der mangler en rimelig balance i den aktietegning, som de indtrædende ikke-afrikanske lande påtager sig; en gennemgang af den oversigt, der indeholdes i bilaget til lovforslaget, viser, at Danmark på linje med Norge forpligter sig urimelig langt i forhold til andre ikke-afrikanske lande, idet Danmarks aktietegning beregnet pr. indbygger er omkring 3 gange så stor som Frankrigs

og Vesttysklands aktietegning, omkring 5 gange så stor som Italiens og Storbritanniens aktietegning og omkring 8 gange så stor som USAs aktietegning, til trods for at vi vel på ingen måde kan prale af, at vi skulle have større økonomisk bevægelsesfrihed end de lande, jeg her har sammenlignet med. Det skaber en ulighed i forpligtelserne, som vi savner en forklaring på i bemærkningerne til forslaget, og som næppe heller, som den forrige taler var inde på, modsvares af en tilsvarende præferencestilling for danske leverandører, der skal konkurrere med f. eks. franske, vesttyske eller andre leverancer til projekter, der skal finansieres af bankens midler.

Regeringen siger jo ved forskellige lejligheder, at den energisk leder efter muligheder for at begrænse de offentlige udgifter. At trække dette forslag tilbage eller, hvis man føler sig forpligtet af de tilsagn, man har givet, at stille det i bero i et år, to eller tre og så måske tage det op igen rummer en oplagt mulighed for at spare et beløb i størrelsesordenen 370 mill. kr. Det synes vi fra fremskridtspartiet var noget, som regeringen skulle overveje, og vi vil i hvert tilfælde, som jeg har sagt, fraråde, at forslaget i den her foreliggende skikkelse gennemføres på nuværende tidspunkt.

Hanne Engberg (SF):

Danmark har siden 1972 været medlem af fonden, der blev oprettet i forbindelse med Den afrikanske Udviklingsbank, der har eksisteret siden 1963. Nu udvides Den afrikanske Udviklingsbank til foruden af 48 afrikanske stater at bestå af 21 ikke-afrikanske lande, deriblandt Danmark og de øvrige nordiske lande, og samtidig udvides aktiekapitalen til ca. det femdobbelte.

Formålet med banken er at give lån til nationale og regionale bistandsprojekter i de 48 afrikanske lande, der fortrinsvis skal komme de fattigste egne til gode.

Når SF kan støtte ratificeringen af denne overenskomst, er det, fordi denne bank, i modsætning til Verdensbanken og til projekterne i forbindelse med de nylig vedtagne Loméforhandlinger, åbner mulighed for, at de afrikanske lande selv får indflydelse på, hvilke projekter der skal støttes. Det hænger sammen med valgmetoden til repræsentantskab og bestyrelse, og det vil bl.a. sige, at